

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΕΝΕΤΗΣΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΥΠΟ

Δρος ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ίατροϋ Παθολόγου — Ἀμίσθου Ἐπικούρου Καθηγητοϋ τοϋ Παν/μίου Ἀθηνῶν.

Δ/ντοϋ Ἐπιθεωρήσεως Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ΙΚΑ

Ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἦν διενήρ-
γησα, προέκυψαν σχετικαὶ πρὸς τὸ θέμα τῆς μελέτης ταύτης πληροφορίαι,
αἵτινες ἐκτίθενται ὡς ἀκολούθως.

Α') Περιπτώσεις βιασμοῦ.

Αἱ περιπτώσεις αὗται εἶναι αἱ κάτωθι.

1) Ἡ περίπτωσις βιασμοῦ τῆς Δείνας.

Κατὰ τὸ πρὸ 3500 ἐτῶν περίπου γραφέν βιβλίον τῆς Γενέσεως, ὅπερ
ἀποτελεῖ τὸ ἀρχαιότατον συστηματικὸν ἱστορικὸν βιβλίον, ἡ Δείνα, ἥτις ἦτο
θυγάτηρ τοῦ Ἰακώβ καὶ τῆς Λείας, ἐνῶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς περιοχῆς, εἰς ἣν ὁ πατήρ
τῆς εἶχεν ἐγκατασταθῆ, ἵνα αὕτη γνωρίσῃ τὰς ἐγχωρίους γυναῖκας, συνελήφθη
ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου ἀρχοντος, ὅστις ἐκαλεῖτο Συχέμ καὶ ὑπέστη βιασμὸν παρ'
αὐτοῦ. Τὸ ἱερὸν κείμενον ἐξιστορεῖ τὸ γεγονός τοῦτο ὡς ἐξῆς: «Ἐξῆλθε...
Δείνα ἡ θυγάτηρ Λείας, ἦν ἔτεκε τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν
ἐγχωρίων. καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμώρ ὁ Εὐαῖος, ὁ ἀρχων τῆς γῆς
καὶ λαβὼν αὐτήν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπεινώσεν αὐτήν»¹.

2) Ἡ περίπτωσις βιασμοῦ τῆς συζύγου τοῦ Λευῖτου.

Τὸ κατὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ πολλοὺς Χριστιανούς ἐρευνητάς περὶ τὸν
ΙΑ' π.Χ. αἰῶνα γραφέν βιβλίον «Κριταὶ» ἀναφέρει τὴν περίπτωσιν ὁμαδικοῦ
βιασμοῦ τῆς συζύγου τοῦ Λευῖτου ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Γαβαᾶ. Ὁ βιασμὸς
οὗτος, ὅστις εἶχεν ὡς συνέπειαν τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς ταύτης, ἔλαβε χώραν
ὑπὸ τὰς κάτωθι συνθήκας.

1. Γένεσις, λδ', 1, 2.

Ἐνῶ ὁ Λευΐτης καὶ ἡ σύζυγός του συνέτρινον μετὰ τοῦ φιλοξενούντος τούτους ἐν τῇ ἐν Γαβαᾶ οἰκίᾳ του γέροντος, αἰδοῦ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρὰ νόμων ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον λέγοντες· ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα, ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γινῶμεν αὐτόν. καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτούς ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ εἶπε· μὴ ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε δὴ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην· ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν· καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ρῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης. καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄνθρωπος τῆς παλλακῆς αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτούς ἔξω, καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωτῆ· καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν, ὡς ἀνέβη τὸ πρωτῆ. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον καὶ ἔπεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου, οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἕως οὗ διέφραυσε. καὶ ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς τὸ πρωτῆ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά»². Δηλαδή «οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ἀσεβεῖς καὶ διεφθαρμένοι, υἱοὶ παρὰ νόμων, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ἔκρουον συνεχῶς τὴν θύραν καὶ ἐφώναζαν πρὸς τὸν γέροντα οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας ἐκείνης· βγάλε καὶ δός μας τὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, διὰ τὸ νὰ ἀσελγησωμεν ἐπάνω εἰς αὐτόν. Ὁ γέροντος ἐκεῖνος, ὁ οἰκοδεσπότης, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς εἶπε· μὴ ἀδελφοί! Σᾶς παρακαλῶ μὴ κακοποιήσετε τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖται εἰς τὴν οἰκίαν μου· μὴ διαπράξετε αὐτὴν τὴν ἀφροσύνην. Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θυγάτηρ μου καὶ ἡ παλλακὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σας. Θὰ τὰς φέρω πρὸς σᾶς· ἐξευτελίσατέ τας. Κάμετε εἰς αὐτάς κατὰ τὰς ὀρέξεις σας, ὅ,τι σᾶς ἀρέσει. Ἀλλὰ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτὸν μὴ θελήσετε νὰ πραγματοποιήσετε τὴν ἀφροσύνην αὐτῆν. Οἱ ἄνδρες ὅμως ἐκεῖνοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσουν εἰς αὐτόν. Τότε ὁ Λευΐτης ἔπιε τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς αὐτούς. Οἱ δὲ διεφθαρμένοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἱκανοποίησαν τὰς ὀρέξεις των καὶ τὴν ἐξευτέλιζαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωτῆ. Ὄταν δὲ ἤρχισε νὰ ἐξημερώνῃ τὴν ἐγκατέλειψαν ἐλευθέραν. Ἐνῶ ἀκόμη ἦτο ὄρθρος ἦλθεν ἡ γυναῖκα ἐκείνη μέχρι τῆς θύρας τοῦ οἴκου, ὅπου ἦτο ὁ σύζυγός της, ἔπεσεν ἀναισθητος ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως ὅτου ἐφώτισεν. Τὴν πρωτῆν ἐσηκώθη ὁ σύζυγός της, ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας καὶ ἐξῆλθε διὰ τὸ νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του. Αἰφνης εἶδε τὴν σύζυγόν του πεσμένην πρὸ τῆς θύρας καὶ τὰς χεῖράς της νὰ ἐγγίζουσιν τὸ

2. Κριταί, ιθ', 22-28.

κατώφλιον. Εἶπε πρὸς αὐτήν· σήκω διὰ νὰ φύγωμεν. Ἐκείνη ὅμως δὲν ἀπεκρίθη διότι ἦτο νεκρά»³. Ὁ θάνατός της ἐπῆλθε προφανῶς ἐκ τῶν κακώσεων, ἃς προὐκάλεσεν εἰς αὐτήν τὸ πλῆθος τῶν βιαστῶν της. Σημειωτέον, ὅτι ὁ «βιαστής εἰς σπανίας περιπτώσεις εἶναι δυνατὸν νὰ κακοποιήσῃ τὸ θῦμα μέχρι θανατώσεως αὐτοῦ»⁴, λόγῳ τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένης ἰσχυρᾶς βίας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ θύματος προβαλλομένης σθεναρᾶς ἀντιστάσεως.

3) Ἡ περίπτωση βιασμοῦ τῆς Θημάρ.

Τὸ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κατὰ τοὺς δαυιδικοὺς χρόνους (1011-972 π.Χ.) γραφέν βιβλίον Βασιλειῶν Β' ἐξιστορεῖ, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Δαυὶδ Ἄμνὸν προέβη εἰς βιασμὸν τῆς ἀδελφῆς του Θημάρ, ἣτις ἦτο ἐκπάγλου καλλονῆς («καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα»⁵) καὶ παρθένος, καταστρώσας σχέδιον ἐν προκειμένῳ, ὅπερ προέτεινεν εἰς αὐτὸν ὁ φίλος του Ἰωναδάβ. Ἰδοῦ τι σχετικῶς εἶπεν ὁ ἐν λόγῳ φίλος του εἰς αὐτόν: «κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν· ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὄφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς»⁶. Τουτέστι «πέσε εἰς τὸ κρεβάτι σου καὶ προσποιήσου τὸν ἀσθενῆ. Ὁ πατήρ σου θὰ ἔλθῃ νὰ σὲ ἰδῇ καὶ σὺ θὰ πῆς πρὸς αὐτόν: Ἄς ἔλθῃ, παρακαλῶ, ἐδῶ ἡ Θημάρ, ἡ ἀδελφή μου, νὰ μοῦ δώσῃ νὰ φάγω φαγητόν, τὸ ὁποῖον θὰ παρασκευάσῃ ἐνώπιόν μου. Θέλω νὰ ἴδω αὐτήν καὶ νὰ φάγω ἀπὸ τὰ χέρια της τὸ φαγητόν»⁷. Κατόπιν τούτου «κοιμήθη Ἄμνὸν καὶ ἠρώστησε, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν Ἄμνὸν πρὸς τὸν βασιλέα· ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημάρ εἰς τὸν οἶκον λέγων· πορευθήτι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα. καὶ ἐπορεύθη Θημάρ εἰς τὸν οἶκον Ἄμνὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος. καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησε τὰς κολλυρίδας· καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν. καὶ εἶπεν Ἄμνὸν· ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἄμνὸν πρὸς Θημάρ· εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμειῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου. καὶ ἔλαβε Θημάρ τὰς κολλυρίδας, ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἄμνὸν ἀδελφῷ αὐτῆς

3. Κολιτσάρα Ι., Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα, τόμ. Β', σελ. 129, 1971.

4. Ἡλιάκη Κ., Ἱατροδικαστικὴ, Ἀθῆναι 1962, τόμ. Β', σελ. 958.

5. Βασιλειῶν Β', ιγ', 1.

6. Βασιλειῶν Β', ιγ', 5.

7. Κολιτσάρα Ι., Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 271.

εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ· δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, ἀδελφή μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ· μή, ἀδελφέ μου· μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραήλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην· καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδος μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς»⁸. Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ Ἀμνὼν ἔπεσεν εἰς τὸ κρεβάτι καὶ προσεποιήθη τὸν ἄρρωστον. Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωματίον του, νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ. Ὁ δὲ Ἀμνὼν εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· ἄς ἔλθῃ ἐδῶ πλησίον μου ἢ ἀδελφή μου, ἢ Θημάρ, καὶ ἄς ψήσῃ ἐδῶ μπροστά μου δύο κουλοῦρες καὶ θὰ φάγω ἀπὸ τὸν ἄρτον, ποῦ θὰ μοῦ δώσῃ μὲ τὰ χέρια της. Ὁ Δαυὶδ ἔστειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς Θημάρ ἄνθρωπον καὶ παρήγγειλε πρὸς αὐτὴν· πήγαινε, σὲ παρακαλῶ, εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ σου Ἀμνὼν καὶ παρασκευάσε δι' αὐτὸν φαγητόν. Ἡ Θημάρ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀμνὼν. Ἐκεῖνος δὲ ἦτο ἐξηπλωμένος εἰς τὸ κρεβάτι του. Ἐπῆρε αὐτὴ τὸ ζυμάρι, τὸ ἐζύμωσε, κατεσκευάσε ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν του κουλοῦρες, τίς ὁποῖες καὶ ἔψησε. Ἐπῆρεν ἔπειτα τὸ τηγάνι καὶ ἄδειασεν ἐνώπιόν του τὸ φαγητόν αὐτό. Ὁ Ἀμνὼν ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ φάγῃ. Ἀλλὰ εἶπεν εἰς τοὺς παρισταμένους ἐκεῖ· νὰ φύγουν ἔξω ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ ἐμπρὸς μου. Πράγματι ἐβγήκαν ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ ἐκεῖ. Ὁ Ἀμνὼν εἶπε τότε πρὸς τὴν Θημάρ· πήγαινε τὸ φαγητόν μου εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ κοιτῶνός μου καὶ ἐκεῖ θὰ φάγω τὸ φαγητόν ἀπὸ τὰ χέρια σου. Ἡ Θημάρ ἀνύποπτος ἐπῆρε τίς κουλοῦρες, ποῦ εἶχε κατασκευάσει, τὰς ἔφερεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ Ἀμνὼν καὶ τὰς ἔδωκεν εἰς αὐτόν. Ἐκεῖ αὐτὴ ἔφερε πρὸς αὐτόν νὰ φάγῃ. Ἐκεῖνος τότε τὴν συνέλαβε καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἔλα καὶ κοιμήσου μαζῆ μου, ἀδελφή μου. Ἐκεῖνη ἀπήντησε πρὸς αὐτόν· μή, ἀδελφέ μου, μὴ μὲ ἐξευτελίσης, διότι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μία τέτοια παρανομία μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Μὴ διαπράξῃς ποτὲ μιὰ τέτοιαν ἀφροσύνην. Ἐγὼ εἰς ποῖον θὰ ἐκμυστηρευθῶ τὸν ἐξευτελισμὸν μου αὐτόν; Σὺ δὲ θὰ εἶσαι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀφρονάς μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἀλλὰ εἶπε εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἐπιθυμίαν σου αὐτὴν καὶ ἐκεῖνος δὲν θὰ σὲ ἐμποδίσῃ νὰ μὲ νυμφευθῆς. Ὁ Ἀμνὼν δὲν ἠθέλησε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ὑπόδειξιν της αὐτῆν, ἀλλὰ, ἰσχυρότερός της καθὼς ἦτο, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν κλίνην, ἐκοιμήθη μαζῆ της καὶ τὴν διέφθειρε»⁹.

4) Περίπτωσης βιασμοῦ πλήθους μὴ κατονομαζομένων γυναικῶν.

Ὁ κατὰ τὸ 650 π.Χ. γεννηθεὶς προφήτης Ἱερεμίας θρηγῶν διεκτρα-

8. Βασιλειῶν Β', ιγ', 6-14.

9. Κολιτσοῦρα Ι., Ἐνθ' ἄνωτ.

γωδεῖ τὰ δεινὰ τῶν ἀρχαίων Ἰσραηλιτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ὁ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βιασμός τῶν γυναικῶν. Συγκεκριμένως μεταξὺ ἄλλων οὗτος πληροφορεῖ καὶ τὰ ἐξῆς: Οἱ ἐχθροὶ ἀγναϊκῆς ἐν Σιών ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα»¹⁰.

δ) Ἐτέρα περίπτωσις βιασμοῦ μὴ κατονομαζομένων γυναικῶν.

Ὁ Δανιήλ ὑπερασπιζόμενος τὴν Σωσάνναν πληροφορεῖ, ὅτι οἱ ἀποπειραθέντες διὰ τῆς μεθόδου ἀσκήσεως ψυχολογικῆς βίας¹¹ νὰ προβῶσιν εἰς βιασμόν αὐτῆς εἶχον διαπράξει διὰ τῆς ἐν λόγῳ μεθόδου βιασμούς. Συγκεκριμένως οὗτος ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτοὺς εἶπε: «οὕτως ἐποιοεῖτε θυγατράσιν Ἰσραήλ, καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι ὀμίλου ὑμῶν»¹². Τουτέστιν «τέτοιαι παρανομίαι διεπράττετε μὲ τὰς θυγατέρας τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖναι σᾶς ἐφοβοῦντο, ὑποχωροῦσαν εἰς τὰς ἀνηθίκους προτάσεις σας καὶ ἤρχοντο εἰς σχέσεις μαζῆ σας»¹³.

Β') Περίπτωσις ἀποπείρας βιασμοῦ.

Οἱ ἀνωτέρω ἀποπειραθέντες δι' ἀσκήσεως ψυχολογικῆς βίας νὰ προβῶσιν εἰς βιασμόν τῆς Σωσάννης δύο πρεσβύτεροι, οἵτινες «ἀπεδείχθησαν ... κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ»¹⁴ (ἀνεδείχθησαν δικασταὶ διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο), ἀνέπτυξαν ἐν προκειμένῳ τὴν κάτωθι δραστηριότητα.

Οὗτοι «προσεκαρτέρου ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακείμ»¹⁵, ἦτοι «προσῆρχοντο συχνότερον καὶ ἔμενον ἐπὶ μακρότερον χρόνον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωακείμ»¹⁶. Ὁ Ἰωακείμ «ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι»¹⁷ καὶ σύζυγος τῆς ἐν λόγῳ Σωσάννης, ἥτις καθ' ἐκάστην κατὰ τὴν μεσημβρίαν «περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ, (εἰς τὸν ἐν Βαβυλῶνι κήπον) τοῦ ἀνδρός»¹⁸ τῆς. Οἱ ἐν λόγῳ δικασταὶ περιεργάζοντο τὴν Σωσάνναν κατὰ τὸν καθημερινόν τῆς τοῦτον περίπατον καὶ ἠσθάνθησαν δι' αὐτὴν ἔντονον σεξουαλικὴν ἐπιθυμίαν, εἰς τοσοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ ἐκμεταλλεύονται πᾶσαν εὐκαιρίαν «καθ' ἡμέραν ὄραν αὐτήν»¹⁹. Ἐν συνε-

10. Θρήνοι Ἰερεμίου, ε', 11.

11. Κάτσα Γρ., Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς, τόμ. Β', σελ. 16, Ἀθῆναι 1949

12. Δανιήλ (Σωσάννα), 57.

13. Κολιτσάρα Ι., Ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. 5ος, σελ. 474, 1973.

14. Δανιήλ (Σωσάννα), 5.

15. Δανιήλ, ἔνθ' ἄνωτ., 6.

16. Κολιτσάρα Ι., Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 469.

17. Δανιήλ, ἔνθ' ἄνωτ. 1.

18. Δανιήλ, ἔνθ' ἄνωτ., 7.

19. Δανιήλ, ἔνθ. ἄνωτ., 12.

χείρα οὗτοι μεσημβρίαν τινά, ἀποβαλόντες πᾶν ἴχνος φόβου Θεοῦ καὶ περιφρονήσαντες τὸν ἡθικὸν Νόμον, κεῖπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστὶ. καὶ ἐξεληθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνετάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν καὶ τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν ὅτε αὐτὴν δυνησονται εὐρεῖν μόνην. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὐθετον εἰσῆλθέ ποτε καθὼς ἐχθές καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορασίων καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν. καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι καὶ παρατηροῦντες αὐτήν. καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις· ἐνέγκατε δὴ μοι ἔλαιον καὶ σμήγματα καὶ τὰς θύρας τοῦ παραδείσου κλείσατε, ὅπως λούσωμαι. καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ παραδείσου καὶ ἐξῆλθαν κατὰ τὰς πλαγίας θύρας ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς καὶ οὐκ εἶδον τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβῦται καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ καὶ εἶπον· ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σοῦ ἐσμεν· διὸ συγκατάθου ἡμῖν καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν· εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομέν σου ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀνεστέναξε Σωσάννα καὶ εἶπε· στενά μοι πάντοθεν· ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἐστίν, ἐάν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν. αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ὑμῶν ἢ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα, ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβῦται κατέναντι αὐτῆς. καὶ δραμῶν ὁ εἰς ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου. ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ»²⁰. Δηλαδή «κάποιαν μεσημβρίαν, ὅταν ὅλοι εἶχαν ἀποχωρήσει, εἶπεν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· ἄς πᾶμε πλέον εἰς τὸ σπίτι μας, διότι τώρα εἶναι ὥρα τοῦ γεύματος. Ἐβγήκαν εἰς τὸν κῆπον καὶ ἐχωρίσθησαν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ὅμως ὁ καθένας ἰδιαιτέρως ἐπέστρεψεν εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ἰωακείμ, συνητήθησαν, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, καὶ ἠρώτησαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπέστρεψαν. Ὁμολόγησαν καὶ οἱ δύο τὴν ἐπιθυμίαν των. Τότε συνεφώνησαν μεταξύ των καὶ ὥρισαν καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἤμποροῦσαν νὰ εὕρουν αὐτὴν μόνην. Συνέβη δέ, ἐνῶ αὐτοὶ περιμέναν νὰ εὕρουν τὴν κατάλληλον ἡμέραν, ἡ Σωσάννα, ὅπως ἐσυνήθιζε καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κῆπον, συνοδευομένη ἀπὸ δύο μόνων μικρὰς ὑπηρετρίας χωρὶς κανέναν ἄλλον, διὰ νὰ λουστῇ εἰς τὸν κῆπον, διότι ἔκαμνε ζέστη. Ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχε κανένας ἄλλος πλὴν τῶν δύο πρεσβυτέρων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κρυμμένοι καὶ παρατηροῦσαν ἐμπαθῶς τὴν Σωσάνναν. Ἡ Σωσάννα εἶπεν εἰς τὰς δύο ὑπηρετρίας της· φέρετέ μου ἀρωματικὸν ἔλαιον καὶ τὰ ἄλλα εἶδη κα-

20. Δανιήλ, ἐνθ' ἄνωτ., 13-26.

θαριότητα, καὶ κλείσατε τὰς θύρας τοῦ κήπου, διὰ νὰ λουσθῶ. Αἱ κορασίδες ἐκεῖναι ἔκαμαν ὅπως εἶπεν εἰς αὐτὰς ἡ Σωσάννα. Ἐπειτα ἐβγήκαν ἀπὸ τὰς πλαγίας θύρας τοῦ κήπου, διὰ νὰ φέρουν ἐκεῖνα ποῦ ἡ κυρία των τὰς εἶχε διατάξει. Δὲν εἶδαν τοὺς πρεσβυτέρους, διότι ἐκεῖνοι ἦσαν κρυμμένοι. Ὅταν, λοιπόν, ἐξῆλθαν τὰ δύο κοράσια, ἐσηκώθησαν οἱ δύο αὐτοὶ πρεσβύτεροι καὶ ἔτρεξαν πρὸς τὴν Σωσάνναν καὶ εἶπαν· ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ κήπου εἶναι κλεισταὶ καὶ κανεὶς δὲν μᾶς βλέπει. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐνωθοῦμε σαρκικῶς μαζῆ σου. Λοιπόν, χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν, ἐνώσου μαζῆ μας. Ἐὰν τυχὸν καὶ δὲν ὑποχωρήσης εἰς τὴν πρότασίν μας, θὰ καταθέσωμεν μαρτυρίαν ἐναντίον σου, ὅτι κάποιος νέος ἦτο μαζῆ σου καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀπεμάκρυνες ἀπὸ κοντὰ σου τὰ δύο κοράσια. Ἡ Σωσάννα ἀνεστέναξε καὶ εἶπε· ἀπὸ παντοῦ ὑπάρχει στενοχωρία. Εὐρίσκομαι εἰς ἀδιέξοδον, διότι ἐὰν ὑποχωρήσω καὶ πράξω αὐτό, ποῦ μοῦ προτείνετε, μὲ περιμένει ὁ θάνατος, ποῦ προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία. Ἐὰν ἀρνηθῶ νὰ πράξω τὸ πονηρὸν, δὲν θὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰ χέρια σας. Ὅμως εἶναι προτιμότερον δι' ἐμὲ νὰ μὴν ἁμαρτήσω καὶ νὰ πέσω εἰς τὰ χέρια σας, παρὰ νὰ ἁμαρτήσω ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἀμέσως ἡ Σωσάννα ἐφώνησε μὲ μεγάλη κραυγὴν. Ἐφώνησαν ταυτοχρόνως καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι, ποῦ εὐρίσκοντο πλησίον της. Ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔτρεξε καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ κήπου. Ὅταν δὲ οἱ ὑπηρετὰι τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωακείμ ἤκουσαν εἰς τὸν κῆπον κραυγὰς, εἰσώρμησαν ἀπὸ τὴν πλαγίαν θύραν τοῦ κήπου, διὰ νὰ ἴδουν τί εἶχε συμβῆ εἰς τὴν Σωσάνναν»²¹.

Γ') Περίπτωσης βιασμοῦ ἀνδρὸς ὑπὸ γυναικῶν.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκτιθεμένη περίπτωση ἀποτελεῖ ὄντως βιασμὸν ἀνδρὸς καὶ δὴ ὑπὸ δύο γυναικῶν, καίτοι αἱ ἐν προκειμένῳ ἡρωίδες δὲν ἐκινήθησαν ἐκ ταπεινῶν ἐλατηρίων. Ὁ βιασμὸς οὗτος ἔλαβε χώραν κατὰ τοῦ Λῶτ ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, αἵτινες ἐν ἀγνοίᾳ του ἐπέτυχον συνουσίαν μετ' αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως προὐκάλεσαν εἰς τοῦτον μέθην. Ἀλλ' ἄς ἴδωμεν πῶς περιγράφει τὸ ἱερὸν κείμενον τὴν σχετικὴν σκηνήν: «Ἀνέβη δὲ Λῶτ ἐκ Σηγῶρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγῶρ. καὶ κατόκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ, αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέρα· ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθήκει πάσῃ τῇ γῆ· δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἰσελυθῶσα ἡ πρε-

21. Κολιτσάρα Ι., Ἐνωθ' ἄνωτ., σελ. 470-471.

σβυτέρᾳ ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἤδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ἰδοὺ ἐκοιμήθη χθὲς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον, καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ ἀναστῆναι. καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν»²². Παραθέτομεν σχετικὴν μετάφρασιν· «Ὁ δὲ Λὼτ ἀνέβη ἀπὸ τὴν Σηγῶρ καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς καὶ οἱ δύο θυγατέρες μαζῇ του, διότι ἐφοβήθη νὰ κατοικήσῃ μέσα εἰς τὴν Σηγῶρ. Ἐμεινε δὲ εἰς τὸ σπήλαιον αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες μαζῇ του. Εἶπε δὲ ἡ μεγαλυτέρα θυγάτηρ εἰς τὴν μικροτέραν· ὁ πατήρ μας εἶναι ἡλικιωμένος καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς εἰς τὴν περιοχὴν, ποὺ κατοικοῦμε, ὁ ὁποῖος νὰ μᾶς νυμφευθῇ, ὅπως γίνεται εἰς ἄλλην τὴν οἰκουμένην. Ἐλα, λοιπόν, νὰ δώσωμεν κρασί εἰς τὸν πατέρα μας, νὰ κοιμηθῶμεν μαζῇ του καὶ νὰ ἀποκτήσωμεν ἀπογόνους ἀπὸ τὸν πατέρα μας. Ἐπότισαν πράγματι τὸν πατέρα των κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην μὲ κρασί καὶ ἡ μεγαλυτέρα κόρη εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ πατρὸς της καὶ ἐκοιμήθη μαζῇ του κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην. Αὐτὸς δὲ δὲν ἀντελήφθη τί ἔκαμεν οὔτε ὅταν ἐκοιμήθη μὲ τὴν κόρην του οὔτε καὶ ὅταν ἐξύπνησε. Κατὰ δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἶπεν ἡ μεγαλυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν· ἰδοὺ χθὲς ἐκοιμήθη ἐγὼ μὲ τὸν πατέρα μας. Ἄς τὸν ποτίσωμεν κρασί καὶ κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν καὶ σὺ πῆγαινε καὶ κοιμήσου μαζῇ μὲ αὐτόν, ὥστε νὰ ἀποκτήσωμεν ἀπογόνους ἀπὸ τὸν πατέρα μας. Ἐπότισαν πράγματι καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν πατέρα των οἶνον, τὸν ἐμέθυσαν καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μαζῇ του. Ἐκεῖνος δὲ δὲν ἀντελήφθη τίποτε οὔτε ὅταν ἐκοιμήθη μὲ τὴν κόρην του οὔτε καὶ ὅταν ἐξύπνησε. Συνέλαβον δὲ καὶ αἱ δύο θυγατέρες ἀπὸ τὸν πατέρα των τὸν Λὼτ»²³.

Δ') Περιπτώσεις ἀποπειράς ἐξαναγκασμοῦ ἄρρενος πρὸς ἱκανοποίησιν ἐπ' αὐτοῦ παιδεραστικῶν ἐπιθυμιῶν.

Αἱ ὡς εἶρηται περιπτώσεις εἶναι αἱ κάτωθι:

1) Ἡ μετ' ἀπειλῶν, φωνασιῶν καὶ ἐκδηλώσεων ἐπιθετικότητος ἐπίμονος ὀμαδικῆ ἀπαίτησις τῶν κατοίκων τῶν Σοδόμων, ἵνα δι' ἀσκήσεως βίας προβῶσιν εἰς παιδεραστικὰς πράξεις εἰς βάρος τῶν ὑπὸ τοῦ Λὼτ φιλοξενουμένων δύο Ἀγγέλων. Συμφώνως τῷ ἱερῷ κειμένῳ ἀφοῦ «ἐφαγον» οἱ ἐν λόγῳ

22. Γένεσις, ιθ', 30-36.

23. Κ ο λ ι τ σ ἄ ρ α Ι., Ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 66-67.

φιλοξενούμενοι καὶ «πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι... οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα. καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λῶτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. ἐξῆλθε δὲ Λῶτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ πονηρεύσηθε. εἰσὶ δὲ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτὰς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρᾶσθε αὐταῖς, καθὰ ἂν ἀρέσκη ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, οὗ εἶνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν δοκῶν μου. εἶπαν δὲ αὐτῷ· ἀπόστα ἐκεῖ. εἰσῆλθες παροικεῖν· μὴ καὶ κρίσιν κρίνεις; νῦν οὖν σὲ κακώσωμεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λῶτ σφόδρα. καὶ ἤγγισαν συντρίψαι τὴν θύραν. ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λῶτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν· τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν»²⁴. Ἐν ἄλλοις λόγοις «πρὶν (οἱ φιλοξενούμενοι) κοιμηθοῦν, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, οἱ πονηροὶ Σοδομίται ἀπὸ τοῦ νεωτέρου ἕως τοῦ γεροντοτέρου, ὅλος ὁ λαὸς μαζῆ, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν τοῦ Λῶτ, καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν ἐφώναζον πρὸς τὸν Λῶτ καὶ τοῦ ἔλεγον· ποῦ εἶναι οἱ ἄνδρες, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἐσπέραν εἰσῆλθον εἰς τὸ σπίτι σου; Βγάλε τους πρὸς ἡμᾶς ἔξω, διὰ νὰ ἀσεληγήσωμεν ἐπάνω εἰς αὐτούς! Ἐβγήκεν ὁ Λῶτ πρὸς αὐτούς ἔμπροσθεν ἀπὸ τὴν θύραν, τὴν δὲ θύραν ἐκλείσεν ἀσφαλῶς ὀπίσω ἀπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· ἀδελφοί, κατ' οὐδένα τρόπον καὶ λόγον δὲν πρέπει νὰ πραγματοποιηῆσθε τὸ πονηρὸν τοῦτο. Ἐντὸς τοῦ σπιτιοῦ μου ὑπάρχουν αἱ δύο θυγατέρες μου, παρθέναι, αἱ ὅποιαι δὲν ἐγνώρισαν ἄνδρα. Θὰ τὰς φέρω πρὸς σᾶς καὶ χρησιμοποήσατέ τας, ὅπως σᾶς ἀρέσει. Μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς μὴ θελήσετε νὰ κάμετε κάτι τὸ κακόν, διότι εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν στέγην μου καὶ ὡς φιλοξενούμενοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν προστασίαν μου. Ἐκεῖνοι ἐξηγριωμένοι εἶπον εἰς αὐτόν· παραμέρισε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ φύγε· ἦλθες ἀπὸ ἄλλην χώραν καὶ μένεις σὰν ξένος μαζῆ μας. Μήπως θέλεις νὰ γίνῃς καὶ δικαστὴς μας; Λοιπὸν τώρα θὰ κακοποιήσωμεν περισσότερο ἐσὲ παρὰ ἐκείνους. Ὡρμησαν ἐξηγριωμένοι καὶ ἐχειροδίκουν ἐναντίον τοῦ Λῶτ, τὸν ἀπωθοῦσαν βιαίως καὶ ἐπλησίασαν διὰ νὰ συντρίψουν τὴν θύραν. Οἱ δύο ἄνδρες ἡμῶς ἀπλωσαν τὰ χέρια των, ἐτράβηξαν πρὸς τὸν ἑαυτόν των καὶ ἔβαλαν τὸν Λῶτ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐκλείσαν ἀσφαλῶς τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ. Τοὺς δὲ ἄνδρας, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν θύραν, τοὺς ἐτιμώρησαν ὅλους μὲ τύφλωσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔτσι ἐκεῖνοι ἀπέκαμαν ψάχνοντες νὰ εὑρουν τὴν θύραν»²⁵.

24. Γένεσις, ιθ', 3-11.

25. Κ ο λ ι τ σ ά ρ α Ι., Ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. Α', σελ. 64-65, 1973.

2) Ἡ ὡς ἄνω ὀμαδική καὶ μετ' ἰσχυρᾶς ἐπιμονῆς ἀπαίτησις τῶν κατοίκων τῆς Γαβαά, ὅπως ὁ Λευΐτης, ὅστις ἐφιλοξενεῖτο εἰς τινὰ οἰκίαν τῆς πόλεως ταύτης παραδοθῆ ἔις αὐτούς, ἵνα ὑπὸ τὸ κράτος βιαιοπραγιῶν καταστήσωσιν αὐτὸν ἀντικείμενον ἱκανοποιήσεως τῶν παιδεραστικῶν τῶν ἐπιθυμιῶν. Ἡ ἐν τῷ ἱερῷ κειμένῳ περιγραφομένη σχετικὴ σκηνὴ ἐκτίθεται ἀνωτέρω (Κριταί, ιθ', 22-25).

Ε') Σχετικαὶ δοξασίαι.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἰσραηλίται ἐθεώρουν τὸν βιασμὸν μεμνηστευμένης γυναικὸς ὡς θανάσιμον ἀμάρτημα. Ὁ θεῖος Νόμος προβλέπει ἐν προκειμένῳ βαρυτάτην ποινὴν καὶ δὴ τὴν θανάτωσιν πρὸς κολασμὸν τῶν ἐκάστοτε περιπιπτόντων εἰς τὸ ἀμάρτημα τοῦτο. Ἴδου τί σχετικῶς διαλαμβάνει τὸ ἱερὸν κείμενον: «ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὗρη ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδὲν ... ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὗρεν αὐτήν, ἐβόησεν ἢ νεᾶνις ἢ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ»²⁶. Ἀντιθέτως, ἐὰν ὁ βιασμὸς λάβῃ χώραν εἰς βάρος μὴ μεμνηστευμένης παρθένου, ὑποχρεοῦται ὁ ἐνεργήσας τὸν ἐν λόγῳ βιασμὸν νὰ νυμφευθῆ ταύτην, ἀφοῦ προηγουμένως δώσῃ οὗτος εἰς τὸν πατέρα τῆς ὠρισμένον χρηματικὸν ποσόν, στερούμενος διὰ βίου τοῦ δικαιώματος νὰ τὴν διαζευχθῆ. Ὁ θεῖος Νόμος διαλαμβάνει ἐν προκειμένῳ τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν δὲ τις εὗρη τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνήστευται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς καὶ εὗρεθῆ (ἀνακαλυφθῆ), δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτήν· οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον»²⁷.

Πρὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδόθη ὁ θεῖος Νόμος εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας, ὁ βιασμὸς ἐθεωρεῖτο ὡς ταπείνωσις, μίασμα (ρῦπος), λυπηρόν, ἄσχημον, ἀνεπίτρεπτον καὶ λίαν ἀτιμωτικὸν διὰ τὴν παθοῦσαν γεγρονός. Ἴδου τί σχετικῶς ἀναφέρει τὸ ἱερὸν κείμενον: Ὁ Συχέμ «ἐκοιμήθη» μετὰ τῆς Δείνας «καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν ... Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμώρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ. παρεσιώπησε δὲ Ἰακώβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς ... οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἤλθον ἐκ τοῦ πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρόν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ, καὶ οὐχ οὕτως ἔσται» καὶ χρησιμοποίησαντες δόλον «ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰα-

26. Δευτερονόμιον, κβ', 25-27.

27. Δευτερονόμιον, κβ', 28, 29.

κὼβ Συμεὼν καὶ Λεὺι ἀδελφοὶ Δείνας ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν· τὸν τε Ἐμμώρ καὶ Συχεμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας. καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχεμ καὶ ἐξῆλθον. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακὼβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ἧ ἑμίαναν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον. καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλῶτευσαν, καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις»²⁸. ἀπολογούμενοι δὲ διὰ τὴν δραστηριότητά των ταύτην εἶπον: «ἀλλ' ὥσει πόρνη χρῆσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;»²⁹.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Λῶτ, ὅστις ἦτο υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀβραάμ, ἦτοι ἐπτὰ περίπου αἰῶνας πρὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐδόθη εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας ἡ Διαθήκη τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐξαναγκασμὸς ἄρρενος, ἵνα οὗτος καταστῇ ἀντικείμενον παιδευαστικῆς ἐνεργείας, ἔθεωρεῖτο πρᾶξις πονηρά. Συγκεκριμένως ὁ Λῶτ ἀποτεϊνόμενος πρὸς τοὺς ἐπιμένοντας Σοδομίτας, ὅπως ἀσελγήσωσιν ἐπὶ τῶν φιλοξενουμένων του εἶπε: «μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ πονηρεύσησθε... εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε ἄδικον»³⁰. Ἐπειδὴ ὁμοῦ οἱ Σοδομίται «παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λῶτ σφόδρα, καὶ ἤγγισαν συντριῖψαι τὴν θύραν», οἱ ἐν λόγῳ φιλοξενούμενοι «ἐπάταξαν» τούτους «ἐν ἄορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου» (τοὺς ἐτύφλωσαν) καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ Σοδομίται «παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν»³¹. Ἐν ἄλλοις λόγοις οἱ Σοδομίται ἐπιδιώκοντες νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐν προκειμένῳ πονηρὰν πρᾶξιν ἐτυφλώθησαν θεῖα ἐπεμβάσει. Ἐξ ἄλλου ὁ θεῖος Νόμος δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἐξαναγκασμὸν, εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν παιδευαστίαν, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς: «καὶ ὅς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρρενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσίν»³².

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρω δραστηριότης ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν θυγατέρων τοῦ Λῶτ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ Ἀμνὼν ἐνέχουσι τὸ στοιχεῖον τῆς αἰμομιξίας, θεωροῦμεν σκόπιμον ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἡ αἰμομιξία κατὰ τὸν θεῖον Νόμον ἀπέτελει θανάσιμον ἁμάρτημα. Ἐν προκειμένῳ τὸ ἱερόν κείμενον διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς: «ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις... πᾶς, ὅς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιούσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν»³³ καὶ «ὅς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελ-

28. Γένεσις, λδ', 2, 5, 7, 25-29.

29. Γένεσις, λδ', 31.

30. Γένεσις, ιθ', 7, 8.

31. Γένεσις, ιθ', 9, 11.

32. Λευϊτικόν, κ', 13.

33. Λευϊτικόν, ιη', 7, 29.

φὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐ-
τῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὅνειδός ἐστιν, ἐξολοθρευθήσονται
ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν»³⁴.

ΣΤ') Αἱ συνεπεία τῶν ἀνωτέρω δοξασιῶν ἀντιδράσεις.

Αἱ ἀντιδράσεις αὗται ἔλαβον χώραν ὡς ἀκολούθως.

1) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ βιασμοῦ τῆς Δείνας, οἱ ὡς ἄνω ἀδελφοὶ
αὐτῆς, συμφώνως τῇ ἀνωτέρῳ περικοπῇ, ἐφόνευσαν τὸν διαπράξαντα τὸν βια-
σμὸν αὐτῆς Συχέμ, τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἐμμὼρ καὶ πάντας τοὺς ἄρρενας κατοί-
κους τῆς πόλεως. Ἐπίσης οὗτοι προέβησαν ἐν προκειμένῳ καὶ εἰς ἄλλας
πράξεις, αἵτινες λεπτομερῶς ἐκτίθενται ἐν τῇ περικοπῇ ταύτῃ.

2) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ βιασμοῦ τῆς συζύγου τοῦ Λευῆτου οὗτος
ἐτεμάχισε τὴν νεκρὰν σύζυγόν του καὶ ἀπέστειλε τὰ ἐν προκειμένῳ τεμάχια
εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν τοῦ Ἰσραήλ, κοινοποιήσας οὕτω τὸ ἐν λόγῳ θλιβερὸν
γεγονός. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ὁμολογεῖ οὗτος τὴν ἐν λόγῳ δραστηριότητά του:
«ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ
ὀρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραήλ»³⁵. Ἐπετέθησαν ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἰσραηλῖται
κατὰ τῶν Βενιαμινιῶν, διότι τὸ ἀνωτέρω γεγονός ἔλαβε χώραν εἰς τὴν «Γα-
βαβά, ἣ ἐστὶ τῷ Βενιαμίν»³⁶ καὶ ἐπηκολούθησαν μεταξὺ αὐτῶν σκληραὶ φο-
νικαὶ μάχαι, αἵτινες περιγράφονται ἐν τῷ κ' κεφαλαίῳ τοῦ βιβλίου «Κριταί».

3) Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ βιασμοῦ τῆς Θημάρ, ὁ Ἄμνὼν ἀφοῦ «ἐτα-
πείνωσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς»³⁷, τὴν ἀπέπεμψε καὶ ἐκεῖνη («ἐλα-
βε») τότε «σποδὸν (στάκτην) καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χι-
τῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κρίζουσα». Εὐθὺς ὡς ἐπλη-
ροφορήθη τὸ γεγονός τοῦτο ὁ «βασιλεὺς Δαυίδ», καίτοι «ἐθυμώθη σφόδρα»,
ἐν τούτοις «οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἄμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ», διότι «ἡγάπα
αὐτόν», ἐπειδὴ «πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν»³⁸. Ὁ Ἄβεσσαλὼμ ὁμοίως «ἐμίσει...
τὸν Ἄμνὼν ἐπὶ λόγου, οὗ ἐταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ»³⁹ καὶ μετὰ
διετίαν «τὰ παιδάκια (οἱ δοῦλοι)» τοῦ πρώτου ἐφόνευσαν τὸν δεῦτερον «καθὰ
ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἄβεσσαλὼμ»⁴⁰.

34. Λευϊτικόν, κ', 17.

35. Κριταί, κ', 6.

36. Κριταί, ιθ', 14.

37. Βασιλειῶν Β', ιγ', 14.

38. Βασιλειῶν Β', ιγ', 19, 21.

39. Βασιλειῶν Β', ιγ', 22.

40. Βασιλειῶν Β', ιγ', 29.

4) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὁμαδικῆς παιδευαστικῆς ἀποπέρας εἰς βάρους τῶν φιλοξενουμένων τοῦ Λώτ καὶ τοῦ πρεσβύτου κατοίκου τῆς Γαβαά, οἱ δύο οὗτοι φιλοξενούντες ἀντέδρασαν ἐντόνως πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐκ τῆς ἐν προκειμένῳ βδελυρᾶς ἀπειλῆς κινδύνου, ὡς ἀνωτέρω λεπτομερῶς ἐκτίθεται.

Περίληψις.

Ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προέκυψαν αἱ κάτωθι σχετικαὶ πληροφορίες:

Ἐπέστησαν βιασμὸν ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰακώβ Δείνα ὑπὸ τοῦ Συχέμ, ἡ σύζυγος τοῦ Λευῆτου ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Γαβαά, ἡ θυγάτηρ τοῦ Δαυὶδ Θημάρ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἀμνών, πλῆθος Ἰσραηλιτῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἕτεροι Ἰσραηλιτιδεὶς ὑπὸ δύο πρεσβυτέρων.

Ἐγένετο ἀπόπειρα βιασμοῦ τῆς Σωσάννης ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δύο πρεσβυτέρων.

Ὁ Λώτ ἐπέστη βιασμὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν θυγατέρων του.

Ἐλαβε χώραν ἀπόπειρα ἐξαναγκασμοῦ τριῶν ἀρρένων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο ἐφιλοξενούντο ὑπὸ τοῦ Λώτ καὶ ὁ ἕτερος εἷς ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου κατοίκου τῆς Γαβαά, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν παιδευαστικῶν ἐπιθυμιῶν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν Σοδομιτῶν ἐπὶ τῶν δύο πρώτων ἐκ τῶν ἀρρένων τούτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν κατοίκων τῆς Γαβαά ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐξ αὐτῶν.

Προσέτι ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἐκτίθενται αἱ δοξασίαι καὶ αἱ συνέπειαι τούτων.